

.....
pieczęć Szkoły Doktorskiej

**OPIS PRZEDMIOTU
ORAZ SPOSOBÓW WERYFIKACJI OSIĄGNIĘCIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ
W SZKOLE DOKTORSKIEJ**

OPIS PRZEDMIOTU	
Nazwa przedmiotu	Szczegółowe zagadnienia teorii sztuki performance
Język wykładowy	język polski
Tytuł/stopień naukowy prowadzącego	dr hab. prof. UKEN
Imię i nazwisko prowadzącego	Marek Pieniążek
Rok akademicki, semestr	2025/2026, VI
Dyscyplina której dotyczy przedmiot	Sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki
Liczba godzin dydaktycznych	12
Liczba punktów ECTS	2
Sposób zaliczenia przedmiotu (zaliczenie, zaliczenie z oceną, egzamin)	zaliczenie
Warunki zaliczenia	Zaliczenie na podstawie aktywnego udziału w zajęciach oraz eseju napisanego na wskazany przez wykładowcę temat, łączący cele kursu z problematyką badań doktoranta/ki
Warunki zaliczenia dla obcokrajowców	Zaliczenie na podstawie aktywnego udziału w zajęciach (w jęz. angielskim) i eseju napisany w języku angielskim na wskazany przez wykładowcę temat, łączący cele kursu z problematyką badań doktoranta/ki
Treści realizowane podczas zajęć	
1. Zwrot performatywny we współczesnym dyskursie artystycznym i krytycznym 2. Rozwój i przemiany sztuki performans 3. Performatywność przedstawień i tekstów 4. Estetyka performatywna 5. Podmiot performatywny 6. Współczesne festiwale sztuki performans	
Literatura	
P. Auslander, <i>Liveness. Performance in A Mediatized Culture</i> , New York 2008. M. Carlson, <i>Performans</i> , przeł. E. Kubikowska, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007. E. Domańska, „Zwrot performatywny” we współczesnej humanistyce, „Teksty Drugie” 2007,	

nr 5, s. 48-61.

A. Duda, *Performans na żywo jako medium i obiekt mediatyzacji*, Toruń 2011.

E. Fischer-Lichte, *Estetyka performatywności*, przeł. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2008.

E. Fischer-Lichte, *Performatywność. Wprowadzenie*, przeł. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2018.

J. McKenzie, *Performuj albo... Od dyscypliny do performansu*, przeł. T. Kubikowski, Kraków 2011.

Kołodziej A., *Mowa w (s)tarcu z pismem. Slam poetycki jako przykład symbiozy tekstu i wydarzenia*, [w:] *Performans, performatywność, performer. Próby definicji i analizy krytycznej*, red. E. Bal, W. Świątkowska, Kraków 2013.

Kosiński D., *Performatyka. W(y)prowadzenia*, Kraków 2016.

Kubikowski T., *Czym jest z natury performans?*, [w:] *Performans, performatywność, performer. Próby definicji i analizy krytycznej*, red. E. Bal, W. Świątkowska, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2013.

M. De, Marinis *Performans i teatr. Od aktora do performerera i z powrotem?*, [w:] *Performans, performatywność, performer. Próby definicji i analizy krytycznej*, red. E. Bal, W. Świątkowska, Kraków 2013.

Phelan P., *Unmarked: The Politics of Performance*, London 1993.

Phelan P., *Ontologia performansu. Reprezentacja bez reprodukcji*, przeł. A. Kowalczyk, w: *Przyjdźcie, pokażemy Wam, co robimy: o improwizacji tańca*, red. S. Nieśpiałowska-Owczarek, K. Słoboda, Łódź 2013.

M. Pieniążek, *Polonistyka performatywna. O humanistycznych technologiach wytwarzania światów*, Kraków 2018. (wybrane rozdziały)

D. Taylor, *Performans*, przeł. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2018.

J. Wachowski, *Performans*, Gdańsk 2011.

Strona Muzeum Sztuki Nowoczesnej: [Archiwum Polskiego Performansu](https://archiwum.artmuseum.pl/pl/archiwum/archiwum-polskiego-performansu), <https://archiwum.artmuseum.pl/pl/archiwum/archiwum-polskiego-performansu>

Czasopismo „Performer” <https://grotowski.net/performer/performer-28>

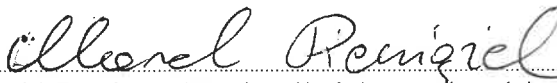
EFEKTY I WERYFIKACJA

Symbol	Opis efektu uczenia się w Szkole Doktorskiej*	Formy weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się w ramach przedmiotu
W1	zna i rozumie – w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów – światowy dorobek w danej dziedzinie, obejmujący podstawy teoretyczne i zagadnienia ogólne oraz wybrane zagadnienia szczegółowe właściwe dla dyscypliny realizowanej w ramach szkoły	Student/ka zna pojęcia performansu i performatywności
W2	zna i rozumie główne tendencje	Student/ka zna kulturowe podłoże i

	rozwojowe właściwe dla dyscypliny realizowanej w ramach szkoły Udział w dyskusji. Potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki i sztuki, formułowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym lub artystycznym Udział w dyskusji.	założenia zwrotu performatywnego wprowadza wiedzę o tym kierunku w obszar swojej refleksji naukowej.
U2	potrafi wykorzystywać w pracy badawczej / twórczej wiedzę metodologiczną, a w szczególności definiować cel i przedmiot badań, formułować hipotezę badawczą lub artystyczną, rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze lub artystyczne oraz twórczo je stosować, wnioskować na podstawie wyników badań /działań artystycznych	Student/ka stosuje wymienione kategorie funkcjonalnie i celowo w autorskim eseju, modyfikuje pod wpływem omawianych lektur swój warsztat naukowy i interpretacyjny. Student/ka twórczo wykorzystuje kategorie performatywności i estetyki performatywnej w swoich badaniach i demonstrowa efekty implementowania poznanych na kursie metodologii w pracy zaliczeniowej.
U3	potrafi wykorzystując posiadaną wiedzę, dokonywać krytycznej analizy i oceny rezultatów badań, działalności eksperckiej i innych prac o charakterze twórczym i ich wkładu w rozwój wiedzy, kultury i sztuki	Student/ka rozpoznaje performatywne aspekty w obszarze komunikacji społecznej. Odkrywa nowe konteksty interpretacyjne badanej przez siebie sztuki w kontekście performatyki oraz studiów nad performatywnością i omawia je podczas zajęć.
K1	jest gotów do krytycznej oceny dorobku właściwej dyscypliny realizowanej w ramach szkoły oraz własnego wkładu w jej rozwój	Student/ka jest otwarty/a na paradygmatyczne zmiany w realizowanym przez siebie dyskursie naukowym i daje temu wyraz w dyskusji z prowadzącym oraz w eseju zaliczeniowym.
K5	jest gotów do podtrzymania i rozwijania etosu środowisk badawczych lub twórczych, w tym prowadzenia badań w sposób niezależny, respektowania zasady publicznej własności wyników badań naukowych i pracy twórczej z uwzględnieniem zasad ochrony własności intelektualnej i twórczej	Student/ka samodzielnie wartościuje dzieła sztuki omawiane w obszarze swoich badań. W performatyce znajduje inspiracje do aktywnego wglądu we współczesne zjawiska artystyczne i dyskursy krytyczne – daje temu wyraz w cytowaniach poznawanych na kursie lektur.

* niepotrzebne efekty wykasować

...24.02.2026 r.
data

podpis prowadzącego (prowadzących) zajęcia w ramach przedmiotu

Z-GA-DYREKTORA
Szkoły Doktorskiej

dr hab. Paulina Rafek-Adamczak, prof. UKEN